

Виховання та формування нестандартної особистості під час організації навчального процесу на відстані

А.В. СУЛЯТИЦЬКИЙ

Харківський національний університет будівництва та архітектури

З впровадженням телекомунікаційних технологій механізм відчуження і розповсюдження результатів духовної діяльності людини надає можливість прояву особистісного начала, що визначає нові підходи до реформування дистанційної освіти в її безперервності.

Відповідно принципу інтерактивності ДО [3], впродовж періоду навчання студент повинен відчувати керівництво з боку викладача, а також допомогу інших слухачів в разі необхідності. Це досягається шляхом організації інтерактивного спілкування в групі під керівництвом тьютора. Синхронне спілкування (чат) в дистанційному навчанні є одним з видів діяльності студентів, який стимулює їх пізнавальний інтерес та активність [1].

Тепер, у зв'язку з індивідуалізацією ДО, розглянемо питання «малих груп» [2]. Малі групи (2–5 осіб) можуть бути як штучним, так і неформальним утворенням. Але в будь-якому випадку необхідність групи як організаційної одиниці викликана в тому числі своєрідністю умов, що їх надає віртуальне навчальне середовище, і цілями та задачами дистанційного навчання. Ці цілі та задачі, поряд із необхідністю опанувати на основі отриманої інформації певні знання, вміння та здібності, спрямовані на формування нестандартної, певною мірою, унікальної особистості зі своїми індивідуальними інтелектуальними і діяльними можливостями. Тобто, результатом навчання у дистанційному курсі стає не тільки добрий студент, але й сама неповторна особистість як самостійний і активний член суспільства.

Група зазвичай формує своє навчальне середовище, яке водночас залежить і впливає на кожного учасника, а також використовує всю наявну інформацію, що складається з наданої курсом і сумарних якостей учасників: досвіду, інтелекту і здатності до спілкування. У складі групи особистість виконує роботу ретельніше, краще і якісніше, адже для неї важливим є фактор самовизначення у групі. На це можуть впливати такі фактори: наявність необхідних базових знань і вмінь для виконання діяльності; досконалий зворотний зв'язок, що демонструє постійно досягнення групи і її окремих членів; планування роботи групи, що надає

кожному її члену можливість бачити результат власної роботи і його особистий внесок до остаточного продукту.

Підтримка міжособистісного спілкування засобами новітніх технологій і активізація його у різних формах інтерактивних зв'язків віртуального навчального середовища (форум, дискусія та ін.) можуть значно змінювати характер взаємодії у групі, впливати на організацію роботи та розставляти інші акценти у питаннях групового самокерування.

Використання нових інформаційних технологій дає можливість значно підвищити ефективність формування індивідуальних особливостей студентів.

Література

1. Кухаренко В.М., Рибалко О.В., Сиротенко Н.Г. Дистанційне навчання: Умови застосування. Дистанційний курс: Навчальний посібник. 2-е вид., доп./ За ред. В.М.Кухаренка - Харків: НТУ "ХПІ", "Торсінг", 2001. - 320 с.
2. Кухаренко В.М., Сиротенко Н.Г. Особливості малих груп в дистанційному навчанні. - Харків: НТУ "ХПІ"
3. Рибалко О.В., Молодих Г.С. Щодо питання про педагогічні принципи дистанційного навчання. Комп'ютерно-орієнтовані системи навчання: Зб. наук. праць / Ред. кол. - К. НПУ ім. М.П.Драгоманова.